

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“, пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“, пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“

К и ї в
19 квітня 2023 року
№ 59-2(І)/2023

Справа № 3-24/2023(46/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“ від 28 грудня 2014 року № 79–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015р., №12, ст.76), пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 5, ст. 37) зі змінами, пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 5, ст. 54).

Заслухавши суддю-доповідача Грищук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Продун В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, статті 8, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частині четвертій статті 43, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України (конституційність) підпункт 5 пункту 63 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“ від 28 грудня 2014 року № 79–VIII (далі – Закон № 79), пункт 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII зі змінами (далі – Закон № 80), пункт 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від 25 грудня 2015 року № 928–VIII (далі – Закон № 928).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

Продун В.В. звернувся у 2020 році до Одеського окружного адміністративного суду з позовною заявою до Спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері Південного регіону, у якій просив суд визнати протиправною бездіяльність щодо ненарахування та не виплати йому заробітної плати у період з 15 липня 2015 року до 4 липня 2016 року з урахуванням посадового окладу в розмірі, передбаченому статтею 81 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), та зобов'язати провести нарахування і виплатити різницю між отриманою ним та належною йому заробітною платою за спірний період з

урахуванням посадового окладу в розмірі, передбаченому статтею 81 Закону № 1697.

Одеський окружний адміністративний суд ухвалою від 20 листопада 2020 року відкрив спрощене позовне провадження в адміністративній справі, а рішенням від 18 січня 2021 року відмовив у задоволенні позовних вимог. П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 22 квітня 2021 року вказане рішення залишив без змін.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду постановою від 19 жовтня 2022 року касаційну скаргу Продуна В.В. залишив без задоволення, а рішення Одеського окружного адміністративного суду від 18 січня 2021 року та постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 22 квітня 2021 року – без змін.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону, а також відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункти 6, 7 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не зазначив відомостей про окремі нормативні акти та судові рішення, на які є посилання у клопотанні, та не долучив їх копій, а отже, частково не дотримав вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Продун В.В. просить перевірити на відповідність Конституції України підпункт 5 пункту 63 розділу I Закону № 79, пункт 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 80, пункт 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 928, у зв'язку з чим необхідно зазначити таке.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що положення закону, якими до іншого закону вносяться зміни, після набрання ними чинності стають невід'ємною частиною закону, до якого вносяться зміни, і вичерпують свою дію, внаслідок чого не можуть бути предметом розгляду у Конституційному Суді України [Рішення Конституційного Суду України від 19 жовтня 2009 року № 26-рп/2009; Ухвала Конституційного Суду України від 1 липня 2020 року № 11-уп(II)/2020)]. Можна стверджувати, що Продун В.В., заявляючи клопотання про визнання неконституційним підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону № 79, згідно з яким розділ VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України доповнено, зокрема, пунктом 26 відповідного змісту, некоректно визначив предмет конституційного контролю. Оспорюваним положенням закону України, яке належить перевірити на відповідність Конституції України, у цьому випадку є припис пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

Пункт 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статті 81 Закону № 1697 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, визнано таким, що не відповідає Конституції України

(є неконституційним) (Рішення Конституційного Суду України від 26 березня 2020 року № 6-р/2020).

Конституційний Суд України вказав на наведене рішення, досліджуючи конституційність пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 80, пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 928, абзацу п'ятдесят першого підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону № 79, пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачала, що норми і положення статті 81 Закону № 1697 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування [Ухвала Конституційного Суду України від 7 жовтня 2020 року № 21-уп(II)/2020], в чому простежується наявність акта Конституційного Суду України стосовно такого ж предмета конституційного контролю.

За юридичною позицією Конституційного Суду України положення закону про Державний бюджет України на певний період, які передбачають бюджетні призначення, утрачають чинність після закінчення бюджетного періоду, крім випадків, визначених Бюджетним кодексом України (ухвали Конституційного Суду України від 10 березня 2017 року № 3-уп/2017, від 11 квітня 2019 року № 2-уп/2019). Відповідно Конституційний Суд України вже доходив висновку, що оспорювані приписи Закону № 80 та Закону № 928 втратили чинність [Ухвала Конституційного Суду України від 7 жовтня 2020 року № 21-уп(II)/2020].

Таким чином, у цій справі предметом перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) може бути припис закону України, який не втратив чинності і стосовно якого Конституційний Суд України не ухвалював рішення, а саме припис пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

3.3. У розумінні вимог частини першої статті 55, частини першої статті 56, частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“

остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є постанова Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 19 жовтня 2022 року, в якій застосовано оспорювані приписи Закону № 80, Закону № 928, пункту 26 розділу VI „Перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

Водночас, як убачається зі змісту згаданої постанови, Верховний Суд покликається на Закон № 79, пункт 26 розділу VI „Перехідні положення“ Бюджетного кодексу України в цілому, зазначаючи: «Законом № 79–VIII внесено зміни до Бюджетного кодексу України, зокрема розділ VI „Перехідні положення“ доповнено п. 26, яким передбачено, що норми і положення ст. 81 Закону № 1697–VII застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного бюджету».

Мотивуючи своє рішення, Верховний Суд також окремо покликається на пункт 13 розділу XIII „Перехідні положення“ Закону № 1697, однак без вказівки на його безпосередній зв'язок із приписом пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України. З огляду на це є підстави вважати, що в остаточному судовому рішенні у справі Продуна В.В. Верховний Суд не застосував припису пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України у тій частині, яка передбачає, що норми і положення пункту 13 розділу XIII „Перехідні положення“ Закону № 1697 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Тож є підстави стверджувати, що в аспекті вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Продун В.В. не є суб'єктом права на конституційну скаргу щодо конституційності припису пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

3.4. Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних приписів Закону № 79, Закону № 80, Закону № 928, автор клопотання цитує окремі приписи Основного Закону України, юридичні позиції Конституційного Суду України. Проте у конституційній скарзі не наведено аргументів, які стосуються обґрунтування неконституційності підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону № 79, яким доповнено пункт 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України – єдиного, який може бути предметом конституційного контролю.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Продуна Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“ від 28 грудня 2014 року № 79–VIII, пункту 9 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік“ від 28 грудня 2014 року № 80–VIII, пункту 11 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“ від

25 грудня 2015 року № 928–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**